

# SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

**Prenumerata w kraju:**

|         |          |
|---------|----------|
| Mies.   | Zł. 1.—  |
| kwart.  | Zł. 2.50 |
| półroc. | Zł. 5.—  |
| roczna  | Zł. 10.— |

Redaktor

**Henryk Friedman****Prenumerata zagr.:**

|         |          |
|---------|----------|
| mies.   | Zł. 1.40 |
| kwart.  | Zł. 4.—  |
| półroc. | Zł. 7.50 |
| roczna  | Zł. 15.— |

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 239-02.

Konto P.K.O. Nr. 500.103.

## I-szy Korespondencyjny Turniej o mistrzostwo Polski. Zamknięcie turnieju wstępnego.

Z końcem września ub. r. przystąpiliśmy do organizacji pierwszego oficjalnego turnieju korespondencyjnego o mistrzostwo Polski. Praca nasza została uwieńczona pomyślnym rezultatem, gdyż zdołaliśmy skupić 27-miu graczy w trzech grupach.

Sprawa druków 5-groszowych, która w swoim czasie była jedyną przeszkodą i to zasadniczą dla szachistów korespondencyjnych, narażającą na konfiskaty i dopłaty karne, w tym roku przestała być aktualna, co szerokie rzesze szachistów naszych przyjęło z prawdziwym zadowoleniem. Rzadko kiedy słyszymy obecnie o konfiskatach druków szachowych przez nasze urzędy pocztowe w kraju.

Organizacja wewnętrzna i dyscyplina przestrzegania porządku i obowiązku była we wszystkich grupach wprost przykładna. Tylko w nielicznych wypadkach grający korzystali z porad i opieki kierownictwa, załatwiając przeważnie kwestje sporne ugodowo pomiędzy sobą. Krótkotrwały chaos powstały n. p. w grupie II. spowodowany przeniesieniem służbowym p. plut. Leonarda Marszałka z Cieszyna do innej miejscowości, zdołało kierownictwo turnieju uporządkować i wyjaśnić.

Pan plut. Marszałek zmuszony był z przyczyn od siebie zupełnie niezależnych grę przerwać. O wiele przykreszszym i boleśniejszym był dla nas wypadek zaistniały w grupie III. gdzie przedwczesna śmierć zabrała z naszych szeregów nieodżałowanego ś. p. Zygmunta Petluka.

Tu i ówdzie nie brak było skarg i narzekan malkontentów przeważnie nieuzasadnionych. Tam gdzie kierownictwo turnieju uważało za swój



obowiązek interwenjować, odnosiło to z miejsca pożądaný skutek.

Wyznaczony przez kierownictwo termin zamknięcia turnieju wstępnego okazał się niewystarczający na dzień 20. kwietnia br., co ogłoszono w No 8/9. 1934 r.

Sprolongowano więc termin zamknięcia na blisko 3 miesiące, a to głównie na życzenie Uczestników turnieju, co zresztą miało swoje uzasadnienie, gdyż grupa III. n. p. powstała i rozpoczęła grę w pierwszych dniach stycznia br.

Naogół 60% wszystkich partyj turniejowych rozegrano do końca do ostatecznego wyniku, a blisko 40% gier oddano do oceny komisji turniejowej. Kilka zaledwie partyj w grupie II. znalazło się w stadium początkowego debjutu. Prawie wszyscy Uczestnicy nadesłali odpisy swoich partyj ukończonych i niedokończonych. W niektórych tylko wypadkach obustronne odpisy partyj nie zgadzały się, co również zdołało kierownictwo. uzgodnić po dokładnem zbadaniu zapisków i notatek odnośnych stron. Wkońcu mając cały obszerny, niełatwy, a w wielu wypadkach i skomplikowany materiał do oceny, przystąpiła komisja turniejowa w składzie: prof. Stefan Popiel, mgr. Julian Madfes, mgr. Franciszek Ksawery Sulik i red. Henryk Friedman — do pracy, wykonując powierzone sobie zadanie, szczerze, rzeczowo, sumiennie i obiektywnie.

Poniżej przynosimy wyniki rozegranych partyj w ustępie p. t. „Poszczególne wyniki”, zaś partje nierozegrane omawiamy w ocenie.

### Poszczególne wyniki.

*Grupa I.* Pauter 0 — red. Friedman 1, Pauter 1 — Korenblit 0, por. Palige  $\frac{1}{2}$  — Korenblit  $\frac{1}{2}$ , Korenblit  $\frac{1}{2}$  — prof. Dąbrowski  $\frac{1}{2}$ , Nowiński 0 — Zakrzewski 1, Zakrzewski 1 — Neidenberger 0, por. Palige 1 — Pauter 0, Pauter 1 — Nowiński 0, Neidenberger 0 — Pauter 1, Wagner 0 — Pauter 1, Czerniaków 1 — Neidenberger 0, prof. Dąbrowski 1 — Nowiński 0, Nowiński  $\frac{1}{2}$  — por. Palige  $\frac{1}{2}$ , Nowiński 1 — Neidenberger 0, prof. Dąbrowski 1 — Neidenberger 0, Dąbrowski 1 — por. Palige 0, por. Palige 1 — Wagner 0, Neidenberger 1 — Wagner 0, Neidenberger 0 — por. Palige 1.

*Grupa II.* prof. Popiel 1 — Silberman 0, Pytlik  $\frac{1}{2}$  — Silberman  $\frac{1}{2}$ , Lokiez 0 — Silberman 1, Lokiez 0 — Szpigelmacher 1, prof. Kościelak 1 — Lokiez 0, Młynik  $\frac{1}{2}$  — Lokiez  $\frac{1}{2}$ , Lokiez  $\frac{1}{2}$  — Ferens  $\frac{1}{2}$ , Gryczyński 0 — Silberman 1, Marszałek  $\frac{1}{2}$  — Silberman  $\frac{1}{2}$ , Silberman 1 — Ferens 0, Silberman 1 — prof. Kościelak 0, Szpigelmacher  $\frac{1}{2}$  — prof. Kościelak  $\frac{1}{2}$ , Młynik 0 — Szpigelmacher 1, Szpigelmacher 1 — Marszałek 0, Marszałek  $\frac{1}{2}$  — Ferens  $\frac{1}{2}$ , Pytlik  $\frac{1}{2}$  — Marszałek  $\frac{1}{2}$ , Młynik  $\frac{1}{2}$  — Pytlik  $\frac{1}{2}$ , Ferens  $\frac{1}{2}$  — Pytlik  $\frac{1}{2}$ , Gryczyński  $\frac{1}{2}$  — Pytlik  $\frac{1}{2}$ , Marszałek 0 — Popiel 1, Popiel 1 — Ferens 0, Pytlik 0 — Kościelak 1, Kościelak  $\frac{1}{2}$  — Młynik  $\frac{1}{2}$ , Marszałek 0 — Kościelak 1, Kościelak 1 — Ferens 0, Gryczyński  $\frac{1}{2}$  — Marszałek  $\frac{1}{2}$ , Koś-



cielak 1 — Gryczyński 0, Ferens 1 — Gryczyński 0, Gryczyński 0 — Popiel 1, Młynik 0 — Silberman 1, Szpigelmacher 0 — Silberman 1.

*Grupa III.* Inż. Tomaszewicz 1 — Kurmin 0, inż. Tomaszewicz 1 — Spitz 0, dr. Szaniawski  $\frac{1}{2}$  — inż. Tomaszewicz  $\frac{1}{2}$ , Mikuła  $\frac{1}{2}$  — inż. Tomaszewicz  $\frac{1}{2}$ , Grzegorek  $\frac{1}{2}$  — inż. Tomaszewicz  $\frac{1}{4}$ , Grzegorek  $\frac{1}{2}$  — dr. Szaniawski  $\frac{1}{2}$ , Kurmin 1 — Grzegorek 0, Mikuła  $\frac{1}{2}$  — Grzegorek  $\frac{1}{2}$ , Mikuła  $\frac{1}{2}$  — dr. Szaniawski  $\frac{1}{2}$ , Kurmin  $\frac{1}{2}$  — Mikuła  $\frac{1}{2}$ , Kurmin  $\frac{1}{2}$  — dr. Szaniawski  $\frac{1}{2}$ .

### Ocena.

Pauter—Korenblit. Białe silniejsze są o gońca ponadto zdobywają jedyne wolnego piona „a“, co w połączeniu z białopolowym gońcami (pole „a8“ jest białe!) zapewnia im łatwe zwycięstwo. Piona zdobywają rzez 64... Wd4+, Ka5 (lub Kb5), 65. Gd7. Także po 64... Wc6+, nastąpi 65. Ke7, następnie 66. Gd7 z wygraną dla białych.

Pan por. Palige w partji z p. Korenblitem ma nieco lepszą końcówkę, ale po 44... f5+, biały pion „h“ przestaje być groźny, także pole „f4“ staje się niedostępne dla białego króla spowodu ustawicznego szachowania... Ga5—d2+. Uznano za remis.

Korenblit—prof. Dąbrowski. Białe silniejsze są o piona, a w końcówce w której grają hetmany nie przedstawia to większego znaczenia, gdyż silne stanowisko skoczka na „e6“, broni przed groźbami matowemi. Po 39. Gb4 grają czarne Wc2 najlepiej. Po wymianie wież czarne unikają wymiany hetmanów i zagrażają białym ciągle na linji 2-iej szachami tak, że biały hetman nie jest w stanie przedsięwziąć żadnej akcji na skrzydle nieprzyjacielskiego króla. Uznano za remis.

Neidenberger—Pauter. Po 41... Gc2, czarne zdobywają wieżę za gońca i otrzymują na czysto skoczka w końcówce. Lekka wygrana czarnych.

Wagner—Pauter. Ostatnie subtelne posunięcie czarnych zapewnia im we wszystkich warjantach wygranę, jak analiza wykazuje. Po 45. HXe4, Se2!! Jeśli 46. HXe4, Hd6+! i mat w następny posunięciu. Zaś po 46. Hf2, Ge5+ wygrywa hetmana, to samo nastąpi po 46. He3. Białe więc grają najlepiej 46. Hb8, Wxb7, 47. Hxd8, Gxd8 i czarnym zostaje figura więcej przy lepszej grze i wolnym pionie. Także po 46. Wb8, Sxf4, 47. Wxd8, Gxd8, czarne zachowują figurę przewagi. Przyznano zwycięstwo czarnym.

Nowiński—por. Palige. Czarne stoją o piona lepiej, ale ostatnie posunięcie partnera 35. Hb3! stwarza groźbę matową na polu „f7“. Wobec tego nie pozostaje czarnym nic innego jak zadowolić się wiecznym szachem. 35... Hf1+, 36. Kg3, He1+, 37. Kg2, He2+, 37. Kg2, He2+, 38. Kg3, He1+, a nie 38. Kg1? bo d3+! i nastąpi mat najdalej w 2-ch posunięciach. Uznano za remis.



Nowiński—Neidenberger. Białe stoją o 3 piony silniej i mają lepszą pozycję. Czarne nie mają żadnego ekwiwalentu. Łatwa wygrana białych.

Prof. Dąbrowski—Neidenberger. Przewaga jakości i pozycji przy zupełnem ścieśnieniu figur partnera, rozstrzygnie rychło o losach partji. Wygrana białych.

Prof. Dąbrowski—por. Palige. Po 36. g4, białe grożą 37. Hd2 i wolny pion „d5“ forsownie maszeruje na hetmana. Przewaga materialna wolnego piona przy pokonaniu niewielkich trudności mimo obecności hetmanów, winna się zakończyć wygraną białych, którym też przyznano punkt.

Por. Palige—Wagner. Białe stoją lepiej o jakość i piona, co do wygranej wystarcza.

Neidenberger—Wagner. H e t m a n + G + 4 piony przeciwko W+G+S+2 piony. Silniejszy jest hetman, który przy pomocy pionów g i h, zmusi do kapitulacji czarnego króla.

Czerniaków—Neidenberger. Białe mają piona więcej przy dobrej grze. Przyznano białym punkt.

Prof. Dąbrowski—Nowiński. Czarne mają zamkniętego gońca na „h3“ oraz słabsze są o jakość. Uznano zwycięstwo białych.

Neidenberger—por. Palige. Czarne mają lepszą końcówkę. Biała wieża zamknięta jest na polu „a8“, ponadto czarne bez przeszkód grają... d6—d5 i usuwają gońca c4 również z gry. Przyznano czarnym punkt.

Marszałek—Silberman. Równa gra.

Silberman—Ferens. Białe zdobyły gońca za piona. Przewaga silna. Przyznano białym punkt.

Silberman—prof. Kościelak. Końcówka z skoczkiem przeciwko gońcowi i materialnym plusem piona, jest wygraną dla białych.

Prof. Kościelak—Szpigelmacher. Czarne mają nieco lepszą końcówkę, ale do uzyskania zwycięstwa nie wystarczającą. W ostateczności białe tracą piona i zdobędą opozycję dla króla, jak również wyprowadzą wieżę na linje e8—f8. Uznano za remis.

Młynik—Szpigelmacher. Jeśli białe grają 48. Kf4, W×g3, 49. W×g3, h×g3, 50. K×g3, Kg5 wygrywa, zaś jeśli 49. Wc8, wówczas nastąpić może 49. Kh7, 50. Wc1, Wa3, 51. Kg4, Wa4+, 52. Kh3, Wf4 i czarne wygrywają spowodu przewagi dwu pionów. Także 52. Kh5, Wf4, 53. Wc5, h3! decyduje szybko. Inne warjanty są jeszcze słabsze dla białych. Przyznano czarnym punkt.

Szpigelmacher—Marszałek. Po 18. g4, S×e3, 19. H×e3, Kg7? 20. f5! sytuacja czarnych jest beznadziejna, spowodu Hh6+ lub f6+. Strata figury jest nieunikniona, co zapewni białym wygraną.

Lokiez—Szpigelmacher. Ostatnie posunięcie białych pozwala czar-



nym na przeprowadzenie następującej kombinacji, prowadzącej do wygranej. Po 43. Kh1, Hf1+, 44. Sg1, h3! I teraz cokolwiek białe zagrają, czarne musowo wymienią hetmany 45... Hg2+, 46. HXg2+, hXg2+, 47. KXg2, Wa8!! Zdobywa piona „a“ i w końcówce 4 wolne piony z wieżą wygryją lekko przeciwko dwom lekkim figurom.

Prof. Kościelak—Lokiez. Po 41... gXf5, nastąpi 42. WXd5. Białe są silniejsze o 2 piony. Jeśli n. p. 42... WXc6, 43. WXc6, WXc6, 44. WXB5 z wygraną; natomiast po 42... b4, 43. aXB4, aXB4, 44. Wdc5, b3, 45. Wb1 i następnie 46. Wb3! oddają piona c i zdobywają piona b. Wygrana białych.

Młynik—Lokiez. Czarne zdobyły jakość, grożą ponadto Gc4. Pozycja jednak jest bardzo trudna. Białe mają dobrą blokadę z łańcucha białych pionów, ponadto grożą każdej chwili rozbięciem słabego skrzydła hetmańskiego. Niemalą groźbę stwarza ewentualnie biały pion d4. Uznano za remis.

Lokiez—Ferens. Białe mają wiecznego szacha po 33... KXh5, 34. Hh7+, Kg5, 35. Hg7+ i t. d.

Pytlik—Kościelak. Czarne mają przewagę pozycyjną i materialną. Zdobywają też rychło drugiego piona b4, poczem wygrana jest łatwa.

Prof. Kościelak—Młynik. Walka czterech skoczków. Białe opanować mogą pola „c5“ i „e5“, czarne silnie stoją na polach „c4“ i „e4“. Cośkolwiek swobodniejsza gra czarnych, ale do wygrania nie wystarczająca. Remis.

Marszałek—prof. Kościelak. Po biciu skoczka nastąpi przymusowa wymiana wież i hetmanów, przyczem czarne zachowują przy równopolowych gońcach piona przewagi i w dodatku wolnego piona c4. Wygrana czarnych.

Prof. Kościelak—Ferens. Na 26... WXC3, białe grają 27. Wc1 i wygrywają. W innym wypadku zachowują jakość i 2 piony bez żadnej kontrszansy dla przeciwnika. Wygrana białych.

Marszałek—Ferens. Obaj grający nie nadesłali na czas odpisów. Należałoby raczej ukarać obu walkowerem. Remis.

Młynik — Pytlik, Ferens — Pytlik, Pytlik — Marszałek. To samo co powyżej. Remis.

Gryczyński—Marszałek. Równa gra.

Kościelak—Gryczyński. Atak białych na skrzydło króla jest b. silny. Czarne są zupełnie zduszone. Przyznano białym punkt.

Ferens—Gryczyński. Po wymianie hetmanów białe zdobywają piona 24. SXg5 i to wystarcza do wygrania partji.

Gryczyński—Popiel. Czarne są silniejsze o piona, po 34. WXW, GXb3, 35. Wb2, Gd5! Pozycja czarnych jest b. dobra, ponadto pion „e5“ jest słaby i po kilku posunięciach padnie. Wygrana czarnych.



Gryczyński—Pytlik. Partja jest wyrównana. Po 36. Wb1, Hc5+, 37. Kh1, gxf4! Białe grają wolnym pionem b, czarne zaś atakują skrzydło króla. Równe szanse.

Marszałek—Popiel. Czarne mają 2 lekkie figury za wieżę w końcówce przy równej ilości pionów. Przyznano czarnym punkt.

Inż. Tomaszewicz—Spitz. Białe mają skoczka więcej w końcówce przeciwko dwom pionom. Końcówka jest trudna, ale wygrana białych niewątpliwa.

Dr. Szaniawski—Inż. Tomaszewicz. Równa gra.

Mikuła—Inż. Tomaszewicz. Białe mają atak, ale stoją o piona gorzej. Atak jest do odparowania po oddaniu zdobytego piona. Uznano za remis.

Grzegorek—inż. Tomaszewicz. Równa gra.

Grzegorek—dr. Szaniawski. Białe mają nieco lepszą grę. Udział hetmanów w grze środkowej nie pozwala na wykorzystanie przewagi białych. Uznano za remis.

Kurmin—Grzegorek. Linja „f“ otwarta dla działań wież i jakość za 2 piony to są atuty zapewniające białym zwycięstwo.

Mikuła—Grzegorek. Równa gra skoczków w końcówce.

Mikuła—dr. Szaniawski. Partja znajduje się w początkowym stadium debjutu. Uznano za remis.

Kurmin—Mikuła. Po 24. Wxd5, Hxe3, 25. Gf3, Hxf4, 26. Sxf4, 27. Wd7 odbiera piona. Równa gra.

Kurmin—dr. Szaniawski. Białe mają inicjatywę na skrzydle króla, czarne zaś na skrzydle hetmańskim. Uznano za remis.

Do grupy zwycięzców wchodzi więc na podstawie uzyskanych wyników następujący zawodnicy: pp. Friedman H., Zakrzewski i prof. Dąbrowski z grupy I., Popiel S., Silberman i Szpigelmacher z grupy II., oraz pp. Spitz i inż. Tomaszewicz z grupy III.

## Tabele turniejowe.

### Grupa I.

|                  | 1             | 2             | 3             | 4             | 5             | 6             | 7             | 8             | 9             | 10            | Punkta          | Miejsce |
|------------------|---------------|---------------|---------------|---------------|---------------|---------------|---------------|---------------|---------------|---------------|-----------------|---------|
| 1. Friedman H.   | —             | 1             | $\frac{1}{2}$ | 1             | 1             | $\frac{1}{2}$ | 1             | 1             | 1             | $\frac{1}{2}$ | 7 $\frac{1}{2}$ | I.      |
| 2. Zakrzewski    | 0             | —             | $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ | 1             | 0             | 1             | 1             | 1             | 1             | 6               | II.     |
| 3. Dąbrowski     | $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ | —             | $\frac{1}{2}$ | 0             | $\frac{1}{2}$ | 1             | 1             | $\frac{1}{2}$ | 1             | 5 $\frac{1}{2}$ | III.    |
| 4. Czerniaków    | 0             | $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ | —             | $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ | 1             | 1             | $\frac{1}{2}$ | 1             | 5 $\frac{1}{2}$ | IV.     |
| 5. Pauter        | 0             | 0             | 1             | $\frac{1}{2}$ | —             | 1             | 0             | 1             | 1             | 1             | 5 $\frac{1}{2}$ | V.      |
| 6. Korenblit     | $\frac{1}{2}$ | 1             | $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ | 0             | —             | $\frac{1}{2}$ | 1             | 0             | 1             | 5               |         |
| 7. Palige        | 0             | 0             | 0             | 0             | 1             | $\frac{1}{2}$ | —             | $\frac{1}{2}$ | 1             | 1             | 4               |         |
| 8. Nowiński      | 0             | 0             | 0             | 0             | 0             | 0             | $\frac{1}{2}$ | —             | 1             | 1             | 2 $\frac{1}{2}$ |         |
| 9. Wagner        | 0             | 0             | $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ | 0             | 1             | 0             | 0             | —             | 0             | 2               |         |
| 10. Neidenberger | $\frac{1}{2}$ | 0             | 0             | 0             | 0             | 0             | 0             | 0             | 1             | —             | 1 $\frac{1}{2}$ |         |



## Grupa II.

|                  | 1  | 2  | 3  | 4  | 5  | 6  | 7  | 8  | 9  | 10 | Punkta | Miejsce |
|------------------|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|--------|---------|
| 1. Popiel        | —  | 1½ | 1  | 1  | 1½ | 1  | 1  | 1  | 1  | 1  | 8      | I.      |
| 2. Szpigelmacher | 1½ | —  | 0  | 1½ | 1  | 1  | 1  | 1  | 1  | 1  | 7      | II-III. |
| 3. Silberman     | 0  | 1  | —  | 1  | 1  | 1  | 1½ | 1  | 1½ | 1  | 7      | II-III. |
| 4. Kościelak     | 0  | 1½ | 0  | —  | 1  | 1  | 1½ | 1  | 1  | 1  | 6      | IV.     |
| 5. Młynik        | 1½ | 0  | 0  | 1½ | —  | 1½ | 1½ | 1½ | 1  | 1  | 4½     |         |
| 6. Lokiez        | 0  | 0  | 0  | 0  | 1½ | —  | 1  | 1½ | 1  | 1  | 4      |         |
| 7. Pytlik        | 0  | 0  | 1½ | 0  | 1½ | 0  | —  | 1½ | 1½ | 1½ | 2½     |         |
| 8. Ferens        | 0  | 0  | 0  | 1½ | 0  | 1½ | 1½ | —  | 0  | 1  | 2½     |         |
| 9. Marszałek     | 0  | 0  | 1½ | 0  | 0  | 0  | 1½ | 1½ | —  | 1½ | 2      |         |
| 10. Gryczyński   | 0  | 0  | 0  | 0  | 1½ | 0  | 1½ | 0  | 1½ | —  | 1½     |         |

## Grupa III.

|                | 1 | 2  | 3  | 4  | 5  | 6  | Punkta | Miejsce |
|----------------|---|----|----|----|----|----|--------|---------|
| 1. Spitz       | — | 0  | 1  | 1  | 1  | 1  | 4      | I.      |
| 2. Tomaszewicz | 1 | —  | 0½ | 1  | 0½ | 0½ | 3½     | II.     |
| 3. Szaniawski  | 0 | 0½ | —  | 0½ | 0½ | 0½ | 2      |         |
| 4. Kurmin      | 0 | 0  | 0½ | —  | 0½ | 1  | 2      |         |
| 5. Mikuła      | 0 | 0½ | 0½ | 0½ | —  | 0½ | 2      |         |
| 6. Grzegorek   | 0 | 0½ | 0½ | 0  | 0½ | —  | 1½     |         |

W drodze wyjątku na wniosek kierownika turnieju dopuszczono do grupy zwycięzców pp. Czerniakowa i Pautera, którzy wprowadzie zdobyli równą ilość punktów z prof. Dąbrowskim, ale na podstawie obliczeń % systemu Bergera-Sonneborna, zajęli IV. i V. miejsce. (Zgodnie z regulaminem turnieju ogłoszonym w № 8/9, 934 r. str. 143, tylko 3 osoby wchodzi z każdej grupy do finału i to wedle systemu Bergera). Z grupy II. dopuszczono ponadto i to zasłużenie p. prof. Kościelaka, który zdobył 6 p.

Przechodząc do omówienia wyników poszczególnych zwycięzców grup, podkreślić należy sukces pp. Zakrzewskiego i prof. Dąbrowskiego, tego ostatniego, jako nowicjusza naszych turniejów korespondencyjnych, w grupie I., którzy okazali się pełnowartościowymi graczami kategorii I. Pierwszej dwójce nie ustępuje i druga para złożona z pp. Czerniakowa i Pautera, którzy tylko systemowi Bergera zawdzięczają dalszą lokatę. Panowie Korenblit i por. Palige grali niżej swej siły. W tej grupie zadziwia zły wynik nestora polskich szachistów korespondencyjnych, p. A. Wagnera, który całą swoją uwagę poświęcił partjom Międzynarodowej Olimpiady Korespondencyjnej, w której jak wiadomo reprezentuje barwy Polski. Panowie Nowiński i Neidenberger grali bez szczęścia.

Podobnie jak w grupie I. pierwsze miejsce przypadło znanemu rutynowanemu graczowi, b. mistrzowi Lwowa, p. Stefanowi Popielowi. O



drugie i trzecie miejsce toczyła się zażarta walka. W rezultacie zajęli je wspólnie pp. Silberman i Szpigelmacher. Wedle systemu Bergera p. Silberman ma lepszą lokatę, aniżeli p. Szpigelmacher. IV. miejsce przypadło p. prof. Kościelakowi, również uczestnikowi polskiej ekipy olimpijskiej turnieju korespondencyjnego. Panowie Młynik i Lokiez dobrze się zapowiadają na przyszłość, zaś pp. Pytlik, Ferens, Marszałek i Gryczyński potrzebują ustawicznego treningu, gdyż posiadają mało rutyny.

W grupie III. na pierwsze miejsce „wywindował się” zdolny szachista przemyski, p. Spitz, z 4 p., II. miejsce zajął p. inż. Tomaszewicz z 3½ p., bez przegranej, również nowicjusz w naszych turniejach. Stanowczo niżej swej siły grał p. dr. Szaniawski, który podobnie jak p. Wagner więcej uwagi poświęca Olimpiadzie Korespondencyjnej. Pan Kurmin jeden z najbardziej pomysłowych szachistów korespondencyjnych, grał bez szczęścia, także p. Mikula zdolny gracz, nie miał w tym turnieju pola do popisu. Pan Grzegorek zapowiada się dobrze, ale winien jeszcze nad sobą pracować.

Zamykając turniej wstępny życzymy wszystkim przedstawicielom naszej grupy zwycięsców — powodzenia. Spodziewamy się „fair play”, pięknej walki, nowości teoretycznych w debiutach, wierzymy, że każdy z uczestników da z siebie maximum wysiłku i swych umiejętności szachowych — na pożytek królewskiej gry korespondencyjnej w Polsce.

Poniżej podajemy termin rozpoczęcia turnieju grupy zwycięsców oraz listę uczestników ułożoną alfabetycznie, wraz z adresami. Gra w grupie zwycięsców rozpoczyna się z dniem 1. września br. Przepuszczalny termin zamknięcia: 15—31 marca 1936 r.

Grupę zwycięsców tworzą:

1. Czerniaków S., *Chełm*, Pilichonki 38.
2. Dąbrowski I., *Paleśnica*, k/Zakliczyna.
3. Friedman H., *Lwów*, Słoneczna 36/I. p.
4. Kościelak A., *Łódź*, Srebrzyńska 83/9.
5. Pauter J., *Zduny*, pow. Krotoszyn.
6. Popiel S., *Lwów*, Teresy 2a.
7. Silberman I., *Łańcut*, P. K. U.
8. Spitz M., *Przemysł*, Dworskiego 13.
9. Szpigelmacher M., *Brześć n/B.*, Dąbrowskiego 32.
10. Tomaszewicz M., *Warszawa*, Grochowska 16. O. B. K.
11. Zakrzewski A. G., *Brześć n/B.*, Pułaskiego 19/I.

Uczestnicy grupy zwycięsców rozgrywają pomiędzy sobą tylko po jednej partji. Porządek kolorów ustala się w sposób następujący: Pan Czerniaków jako L. 1. gra z L. 2. białymi i tak naprzemian raz białymi raz czarnymi do końca. Pan prof. Dąbrowski rozpoczyna z L. 1. czarnymi, następnie białymi i t. d. Wkońcu p. Zakrzewski rozpoczyna białymi



i gra naprzemian czarnymi wedle podanego wzoru. Wskazane jest by każdy z uczestników sporządził sobie tabelę porządkową, na ustalenie kolorów. Ilość grających jest nieparzysta, każdemu więc graczowi przypadają 5 razy białe i 5 razy czarne.

Gra odbywa się na zasadach ogłoszonego w № 8/9 1934 r. regulaminu, także podział nagród ustali się wedle ogłoszonego tamże planu.

Automatycznie z dniem 1/X. b. r. P. T. Uczestnicy nawiążą korespondencję i rozpoczną grę.

Równocześnie z grupą zwycięsców rozpocznie się *turniej pocieszenia*, na identycznych zasadach. Wpisowe do tegoż turnieju, wynosi Zł. 5.

Zgłoszenia reflektantów przyjmuje Redakcja „Szachisty“ — już obecnie. Gra odbędzie się w grupach, złożonych z 10 osób.

*Kierownictwo*

## Turniej w Margate.

Między 24. kwietnia a 3. maja br. odbył się w południowej Anglii, w miejscowości kąpielowej Bade Margate turniej międzynarodowy, który począwszy od roku bieżącego odbywać się będzie także corocznie, podobnie jak tradycyjny „turniej gwiazdkowy” w Hastings. Obok turnieju międzynarodowego, miał miejsce w Margate rezerwowy turniej mistrzowski oraz kilka turniejów głównych różnych kategorii, w których razem uczestniczyło 120-tu zawodników. W turnieju międzynarodowym złożonym z 10-ciu mistrzów toczyła się ambitna i zażarta walka o I. miejsce między Capablaną, ex-mistrzem świata, a wschodzącą gwiazdą Ameryki, młodocianym Rzeszewskim, znanym przed laty jako „cudowne dziecko”, z którym ojciec jego wyemigrował z Polski do Stanów Zjednoczonych. W Stanach nie dopuściły władze amerykańskie do występów symultanych genialnego dziecka, którem też poważnie się zaopiekowano. Obecnie po ukończeniu szkół i dojściu do pełnoletności „Sammy”, jak go pieszczotliwie nazywają Amerykanie (skrót od imienia Samuel) wrócił do szachów. Ostatnie zwycięstwa Rzeszewskiego w Ameryce postawiły go w rzędzie pierwszych mistrzów młodego pokolenia, i to skłoniło organizatorów turnieju w Margate, by go do Anglii zaprosić. Rzeszewski w spotkaniu z Capablaną rozegrał znakomitą wprost partję i nie przegrawszy poza tem żadnej gry, skończył turniej jako pierwszy z 7½ p.

Ten sukces zakwalifikował go do rzędu arcymistrzów. Capablanca który skończył turniej jako drugi z 7 p., stracił dużo na pewności i jasności swego slylu. Najwyraźniej genjusz Capablanci gaśnie, skoro ostatnio niemal w każdym turnieju jakąś partję przegrywa.

Trzecie miejsce zajął mistrz Anglii, lord Thomas z 5 p., wiedeńczyk Klein, Reilly i Sergeant uzyskali po 4½ p., Fairhurst 4, Milner-